

Adam Pękalski

Scenariusz warsztatów

Jakiś ktoś robi coś

Adam Pękalski - ilustrator książek, prasy, reklam oraz plakatów. Zajmuje się również komiksem i malarstwem.

Grupa wiekowa: 10-14 lat (w zasadzie nie ma tu ścisłych ograniczeń wiekowych, natomiast uczestnicy powinni umieć czytać i rozumieć znaczenie prostych pojęć)

Liczba uczestników: 10-15 osób

Czas trwania: 60 min

Cele: stworzenie wizerunku postaci bohatera na podstawie trzech wylosowanych słów: przymiotnika, rzeczownika i czasownika.

Organizacja przestrzeni:

Potrzebne jest jedynie zapewnienie uczestnikom wygodnych stanowisk do rysowania lub malowania, czyli po prostu stołów i krzeseł.

Ze względów organizacyjnych, przy jednej osobie prowadzącej warsztaty takie najlepiej sprawdzają się w grupach liczących 10, maksymalnie 15 uczestników.

Materiały:

- papier rysunkowy (A4 lub większy, np. A3, jeżeli warunki na to pozwalają),
- narzędzia do rysowania (kredki, flamastry, itp.). W wariacie „dla odważnych” można zastosować również farby wodne lub plakatowe,
- przygotowane przez prowadzącego trzy zestawy po ok. 20 karteczek, na których napisano słowa będące odpowiednio: przymiotnikami, rzeczownikami i czasownikami. Przykładowy zestaw do pobrania [TUTAJ](#).

TAŃCZY	ŚLIZGA SIĘ	ŚMIEJE SIĘ
ZŁOŚCI SIĘ	ŻONGLUJE	FRUWA
SKACZE	OBJADA SIĘ	CZYTA
MUZYKUJE	SZUKA	STRASZY
ŻEGLUJE	BUDUJE	MALUJE
HAŁASUJE	SPRZĄTA	ĆWICZY
DYMI	BIEGA	GOTUJE

RÓŻOWY	KOSMICZNY	CHUDY
RÓŻOWA	KOSMICZNA	CHUDA
ZASPANY	ELEGANCKI	WOJOWNICZY
ZASPANA	ELEGANCKA	WOJOWNICZA
MOCARNY	ZWARIOWANY	WŁOCHATY
MOCARNA	ZWARIOWANA	WŁOCHATA
PANCERNY	RADOSNY	KOLOROWY
PANCERNA	RADOSNA	KOLOROWA
STARY	KOLCZASTY	PASIASTY
STARA	KOLCZASTA	PASIASTA
PONURY	OGROMNY	DŁUGONOGI
PONURA	OGROMNA	DŁUGONOGA
STRASZNY	KRZYWY	ŁAGODNY
STRASZNA	KRZYWA	ŁAGODNA

ROBOT	GORYL	KOWBOJKA
CZAJNIK	RYCERZ	LAMPA
ODKURZACZ	MRÓWKA	CZARODZIEJKA
RYBA	WAMPIR	PTAK
WIDELEC	PODRÓŻNIK	KOSMITKA
KRÓLIK	ASTRONAUTKA	PATELNIĄ
PIES	KOT	STATEK

Podstawa programowa:

Kształtowanie pozytywnego nastawienia do poznawania języka ojczystego; identyfikacja i rozwój zdolności manualnych.

Przebieg zajęć:

Scenariusz warsztatów jest bezpośrednio inspirowany zadaniem, które zazwyczaj dają studentom na początku prowadzonego przeze mnie kursu ilustracji. Jest to zadanie o charakterze „rozgrzewkowym”, mającym na celu przede wszystkim pobudzenie wyobraźni oraz myślenia syntetycznego; daje ono dużo swobody twórczej i kładzie nacisk raczej na zdolność wyobrażenia sobie różnych rzeczy niż na umiejętności warsztatowe jako takie. Nadaje się zatem również doskonale dla dzieci.

Każdy z uczestników losuje po jednym przymiotniku, jednym rzeczowniku i jednym czasowniku. Można użyć do tego celu przygotowanych już przeze mnie zestawów, albo stworzyć własne.

Najlepiej, jeżeli w każdym zestawie liczba słów jest większa niż liczba uczestników warsztatów; dzięki temu zawsze jest możliwość wymiany, w razie gdyby któryś z uczestników z takich czy innych powodów nie był zadowolony z zestawu słów, które przypadły mu w udziale.

Formuła losowania zależy od inwencji osoby prowadzącej warsztaty: mogą to być np. trzy talie kart, z których uczestnicy wyciągają po jednej, albo trzy kapelusze (lub inne pojemniki) ze złożonymi karteczkami. Kartki mogą być w trzech różnych kolorach, itp., itd. Ważne, żeby na każdym losie znajdowało się tylko jedno, wyraźnie zapisane słowo i żeby każdy otrzymał jedynie po jednym losie z każdego zestawu.

Na podstawie trzech wylosowanych słów należy narysować portret postaci / bohatera charakteryzującego się określonymi cechami i wykonującego określoną czynność.

Najciekawsze rezultaty otrzymuje się, jeżeli słowa są pozornie do siebie nie pasujące np. „elegancki, goryl, żegluj” albo „kolczasta, policjantka, ślizga się”.

Jeżeli osoba prowadząca zdecyduje się na stworzenie własnych zestawów losów, powinna pamiętać o następujących wytycznych:

Po pierwsze – warto, aby rzeczowniki odnosiły się nie tylko do osób czy zwierząt, ale również przedmiotów nieożywionych, w ten sposób mogą powstać zupełnie nieoczekiwane, ale i bardzo inspirujące kombinacje w rodzaju: „muskularny, czajnik, tańczy”.

Po drugie – przymiotniki powinny odnosić się przede wszystkim do cech wyglądu, a więc określać rozmiar, kolor, kształt, wiek, strukturę, podstawowe emocje itp. Unikałbym tu wyrazów, które mogłyby sprawiać dzieciom trudności, nie tyle w zrozumieniu ich znaczenia, co przede wszystkim w czytelnym przedstawieniu ich na obrazku (przymiotniki typu „szydrczy”, „entuzjastyczny” czy „wyjątkowy”).

Po trzecie – czasowniki powinny odnosić się do stosunkowo prostych czynności, które da się bez większego problemu narysować, co eliminuje rzecz jasna słowa typu „ewoluuje” lub „majaczy”.

Wskazane jest, żeby osoba prowadząca angażowała uczestników do rozmowy, szczególnie na początkowym etapie warsztatów. Kluczowe zwłaszcza jest upewnienie się, czy każdy z uczestników rozumie wszystkie wylosowane przez siebie słowa i czy jest w stanie na ich podstawie wyobrazić sobie swojego bohatera, warto więc zachęcać ich do opowiadania, jak go sobie wyobrażają, itp., itd.

Efektem końcowym warsztatów jest barwna galeria niezwykle, nieco surrealistycznych, dynamicznych postaci.

